

Grizzly Man

Grizzly Man, Werner Herzog, 2005

Timothy Treadwell és un actor sense sort que decideix dedicar la seva vida a la defensa dels óssos Grizzly d'Alaska fins morir devorat per un d'ells, juntament amb la seva companya

Els dubtes d'una espectadora

En sortir de la projecció de *Grizzly Man* que, per cert, vaig combinar amb *La leyenda del tiempo* de Isaky Lacuesta, em va envair la sensació que l'havia encertat amb aquella sessió doble. Durant quatre hores, submergida en la foscor havia assistit a un tractat sobre la passió. El protagonista de l'obra que ens ocupa avui, havia perdut el seny anant a la recerca dels óssos Grizzly d'Alaska i la infermera japonesa de la pel·lícula de Lacuesta ho havia abandonat tot per venir a trobar l'esperit de Camarón a la Isla de San Fernando.

Molts cops en les sessions dobles, malauradament extingides, es produeixen confluències d'aquest estil que actuen com una mena de mirall davant del que no tens altra opció que plantejar-te un seguit de dubtes: Què hi ha darrere del cinema de determinats directors que fa que tinguin una passió extrema per anar a la recerca de personatges, excèntrics? I amb això no vull dir només personatges rars, -que ho

són-, en un sentit pejoratiu, sinó aquells subjectes entestats a viure en els límits d'allò que l'estadística en diu «normalitat». López de Aguirre i Fitzcarraldo són els primers exemples en la filmografia d'Herzog. Història ficcionada o ficció pura, van ésser admesos pel públic, com «ficció» en un sentit estricte i, per tant, encara que sembli una contradicció «creïbles» dins els límits del pacte implícit entre cineasta i espectador.

L'etern problema entre realitat i ficció

El problema apareix quan del que ens parla Herzog, és d'un home real que dona fe de tot el que veurem perquè és el propi autor dels enregistraments utilitzats pel director per construir el relat. Estem davant d'un diari en imatges filtrat per la mirada d'Herzog amb notes a peu de pàgina que van escrivint els pares, amics, i coneguts de Treadwell.

Quan ens posen davant d'una obra així dubtem i ens trobem

dient en veu baixa: «Això no és real, Herzog, s'ho ha inventat». És ben curiosa aquesta reacció! Convindrà analitzar-la perquè des de fa un temps comença a visitar-nos un cinema que voreja entre dues ribes: realitat i ficció.

A *Grizzly Man* se'ns planteja una realitat que ens sorprèn doblement perquè, per una banda tot resulta massa ben lligat, fins i tot, teatralitzat, per ser cert i, d'altra banda, ben aviat el personatge se'ns apropa de tal manera que resulta impossible no creure que és real.

Herzog ens guanya la partida malgrat un forense que explica amb detall i excessos teatrals com va trobar els cossos dins una bossa de brossa i sembla sortir del Kingdom Hospital de Lars von Trier, un amor platònic que ens desvetlla com va conèixer el personatge i ja no va poder deixar-lo mai més, un pilot que s'entesta en dir-nos que en Treadwell era boig perdut i tota una extensa galeria de personatges, fins arribar els

propis pares que es dirigeixen a nosaltres mentre abracen un ósset de peluix del seu fill. Llavors tenim una absoluta certesa que els personatges són sortits d'un telefilm de sèrie B.

On és el punt d'encontre entre un Caché de M. Haneke, aquest *Gryzzly Man*, *Unitet 93* de Paul Greengrass, *En construcció* de J. L. Guerin o *La leyenda del tiempo* de Isaky Lacuesta? En el fons, només són maneres molt properes entre si de parlar de la realitat. Són les mirades de directors preocupats per abordar uns fets que es van construint amb la mirada de l'espectador i la complexitat que estableix amb l'obra.

És com si et diguessin: «Això és el que te'n puc dir, la resta, és el teu problema...» I així aconseguen aquell punt d'incomoditat tan necessària en el pati de butaques que, en aquest cas, està doblement justificada, tan pel fons: la història d'un home a la recerca dels límits com per la forma d'explicar-nos-ho.

Si això és el que cerquen, l'han encertada, i si no és així, pensin que si més no, resulta molt difícil trobar obres radicals com aquesta.

Observin atentament, jutgin i triïn ...!

Fitxa tècnica

Tècnics

Director: Werner Herzog.
Productor: Erik Nelsol
Productors executius: Kevin L Beggs, Billy Campbell, Fil Fairclough, Andrea Meditch i Tom Ortenberg
Guió: Werner Herzog.
Muntatge: Joe Bini Wiegmann i
Fotografia: Peter Zeitlinger
Música: Richard Thompson
So: Michael Klinger
Nacionalitat: Estats Units
Durada: 105 minuts

Actors

Werner Herzog: Narrador
Timothy Treadwell
Amy Huguenard
Carol Dexter: Mare
Val Dexter: Pare
Willy Fulton: Pilot
Marc Gaede: Ecologista
Mariene Gaede: Ecologista
Larry van Daele: Biòleg
Sven Haakanson, Jr: Director
Museu Alutiiq

Filmografia

2005
Grizzly Man
The wild blue yonder.
2004
The white diamond
2003
Wheel of time
2002
Then minutes older: The trumpet.
(Episodi: "Ten thousand years older")
2000
Invencible
1999
Mi enemigo íntimo- Klaus Kinski
1991
El grito de piedra
1987
Cobra verde
1984
Donde suenan las hormigas
1981
Fitzcarrald
1978
Nosferatu
Woycek
1977
Stroszek
1976
Corazón de cristal.